

BALANCE DE UNIVERSIDADE de CC.OO. 1999-2003

DOUS ACONTECEMENTOS caracterizan o mandato electoral que agora remata:

1. a aprobación da nova lei marco para o sistema universitario e,
2. a posta en marcha do plan de estabilidade do profesorado universitario.

Destes, o máis espectacular foi, sen dúbida, a aprobación da Lei orgánica de universidades (**LOU**), que é un punto de inflexión —aínda insuficientemente valorado— na evolución cara a un sistema máis elitista, xerarquizado e de menor calidade democrática có sistema deseñado pola Lei para a reforma universitaria (LRU) do ano 1983, que propiciou un despegue das universidades sen precedentes, como se explica no programa de CC.OO.

A tramitación desta nova lei puxo en marcha un movemento contestatario no que, xusto é recoñecelo, **CC.OO. tivo un destacadísimo papel** propoñendo un texto legal alternativo e plataformas reivindicativas que xa son lugares comúns para os defensores dun sistema universitario público de calidade (“13 puntos básicos...”) e impulsando as mobilizacións de máis calado contra esta lei (7 e 14 de novembro; 1 de decembro), e as maiores contra o PP ata aquel momento.

Cando principiou este mandato electoral, as centrais sindicais acababamos de asinar co Ministerio de Educación e Cultura (MEC) o **Plan de Estabilidade e Promoción do profesorado universitario (plan PEP) que afectou a gran maioría do profesorado**. O plan, cun custo superior ós 2.000 millóns de pesetas, trouxo, entre outras melloras, unha suba no complemento específico dos TEU dunhas 196.000 pesetas (daquela) ó ano (un 68 % de suba nese complemento); o recoñecemento dos sexenios non universitarios para os que agora son profesores funcionarios de universidade (8.500 pesetas o primeiro sexenio; 11.000 pesetas o segundo, etc.), tipo retributivo 4 para os ASOC a tempo completo, ampliación a 6 do número máximo de quinquenios e sexenios, promoción a TEU dos mestres de taller que teñan a titulación adecuada, e a desaparición do límite temporal (un ano) para os contratos de asociados.

Aínda sendo importantes estas melloras, **a parte esencial do acordo foi**, sen dúbida, as **achegas orzamentarias para que tódolos profesores contratads de universidade puidesen te-la súa praza con carácter de funcionarios** ou, de se-lo caso, dedicar fondos a promocións de corpo (TEU a TU/CEU; estes a CU).

A aplicación deste acordo foi desigual. Os logros non relacionados coa estabilidade aplicáronse sen máis problemas en cada universidade, iso si, procurando cada rector que non parecese que eran melloras sindicais. Pero na

parte referida á estabilidade, a cousa foi dispar. **A Xunta de Galicia negouse a asinar un acordo cos sindicatos** para que se aplicase dun xeito homoxéneo nas tres universidades, alegando unha suposta invasión da autonomía universitaria. **A USC asinou un pacto coas centrais, e a aplicación do acordo foi satisfactoria en canto ós obxectivos de estabilización.** Pola súa banda, **a UDC e a UVigo, aplicárono cunha ampla marxe de discrecionalidade e sectarismo** Con todo, o número de prazas que se funcionarizaron foi elevado. Pénsese, por exemplo, que tódalas prazas que se aprobaron antes de entrar en vigor a LOU foron con cargo ós fondos orzamentarios deste acordo.

Outro asunto de particular relevancia sindical é o das retribucións. A el dedicámoslle grandes esforzos. **A importantísima sentenza da Audiencia Nacional,** que posibilita unha recuperación parcial da perda do poder adquisitivo dos últimos anos, **e o acordo do mes de novembro pasado co Ministerio para as Administracións Públicas (MAP),** que mellora, entre outros aspectos, a contía das pagas extra, son dous exemplos do empeño de CC.OO. na mellora retributiva dos PDI.

Sen embargo, cabe lembrar aquí **as negociacións en marcha coa Consellería de Educación** para lograr retribucións pola vía dos chamados **“tramos autonómicos”**. Estas negociacións deben dar froito nun prazo breve.

En todos estes logros sempre estivo presente CC.OO. cun papel destacado e a pesar de non ser maioritario en ningún órgano de representación en Galicia. Onde non temos representación, a situación laboral é claramente inferior, por exemplo na UDC; aquí vaise abrindo algunha canle de comunicación, por tenue que sexa, cando está presente CC.OO.

A todo isto **contribuíu o traballo informativo** (a nosa Folla do Luns é un referente nas universidades; o número de asembleas informativas sobre os aspectos tratados neste balance foron, con diferenza, superiores ás convocadas por calquera outra central sindical), a estratexia **de unidade de acción** coas outras centrais sindicais e o incremento da **nosa presenza institucional,** tanto estatal (CRUE, seminarios, etc.) como galega.

En definitiva, un período intenso e con logros importantes... pero con moito traballo por facer. Os procesos sindicais son de loita continua; os logros (e as eivas) fan parte da historia recente; agora toca mirar cara ó futuro. E iso é o que vos propoñemos co noso programa e a nosa candidatura, que habedes recibir un día destes. **TI DECIDES.**

SECCIÓN SINDICAL DE CC OO